

PLANSA DE ARHITECTURA

Dacă nu ați auzit până acum veți auzi de aici înainte despre formulele de recunoaștere între frați. De asemenea, veți auzi despre regularitate ca și cum acest termen ar fi unul și același lucru cu termenul de recunoaștere. Să ne oprim la cel din urmă. Din punctul nostru de vedere al frăției adogmatice, liberale, ieșită din sfera conservatorismului britanic există patru nivele de recunoaștere.

Primul nivel este verificat prin întrebarea: “ești ucenic francmason?” căreia îi urmează răspunsul: ”frații mei, maeștri și calfe mă recunosc ca atare”. Pe cale de consecință nimeni nu poate oferi în frățietate spre recunoașterea sa răspunsul profan: “da, sunt mason”. Această diferență nu apare dintr-o fandoșală criptică ci din simplul fapt că simpla ta declarație asupra acestei apartenențe și calități nu te califică a fi membru al frăției dacă nu e dublată de recunoașterea celor care sunt după chipul și asemănarea ta.

Prima autoritate care recunoaște francmasonul este cea care înconjoară fratele în mediul său imediat, și anume frații în individualitatea lor. Sigur că formulele de recunoaștere se limitează din punct de vedere formal la semne, salut și alte chestiuni de natură procedural ritualică, însă dacă este să intrăm în profunzimea termenului ar trebui ca această recunoaștere să se extindă asupra cunoștințelor necesare gradului declarat a-l avea fratele ce se afirmă pe sine ca fiind acela.

Asupra elementelor de natură spirituală, psihologică, comportamentală și intelectuală ne vom referi într-o altă planșă de arhitectură. Despre francmasonerie totuși putem afirma precum Jean Solis: „Mi se pare totdeauna uimitor că trebuie să repet această evidență istorică și non discutabilă: francmasoneria este fiica creștinismului”. Masoneria modernă însă este opera unor britanici creștini, care aparțineau diverselor ramuri protestante. La începutul secolului XVIII lumea masonică era formată doar din creștini, acceptarea evreilor făcându-se în secolul XIX, iar a musulmanilor în secolul XX. Toleranța religioasă era și este un gen de ecumenism universal destinat să reconcilieze întreg universul uman. Dacă Anderson l-a considerat pe Adam primul mason, este pentru că acestuia îi plăceau metaforele manipulative. Când lumea masonică și-a deschis ușile, fraternitatea a primit în rîndurile sale întreg universul religios și cultural într-un spirit de deschidere și de iubire fraternă.

Al doilea nivel al recunoașterii considerat ca fiind autoritatea supremă în această materie încă din vremurile masoneriei operative și până la primele faze ale transformării vechiului sistem în francmasoneria speculativă este și era loja.

Această autoritate este menită să acorde recunoașterea unui frate atât din punct de vedere formal-ritualic cât și din punct de vedere spiritual. Oficierea ce are loc în Templul Universal al Umanității în care masonul își desfășoară ritualul este, de asemenea menită să participe prin curgerea sa la recunoașterea pe coloane a fraților primiți în obediență acordându-le și un statut de apartenență la organizația ce este purtătoare a aceluiași nume.

Este de reținut că a existat o perioadă de tranzit, de transformare a masoneriei operative în ceea ce cunoaștem azi ca fiind francmasonerie speculativă. Această perioadă cel puțin din punct de vedere al percepțelor istorice a început odată cu apariția constituțiilor lui Anderson la 1723 inițiată însă în anul 1717, când patru băieți simpatici s-au întâlnit într-o crâșmă din Londra unde au hotărât împreună cu un pastor reformat schimbarea destinului francmasoneriei. Cu toate că cele mai multe documente istorice consemnează faptul că la 1717 s-ar fi format prin startul celor patru, Marea Lojă Unită a Angliei din rațiuni pe care le veți cerceta și voi, eu afirm că s-a format doar Marea Lojă Unită al Londrei care era extrem de mică având în componența sa la momentul formării o singură lojă. După cum bine știm din prezent, visul celor patru a reușit, UGLE s-a format în timp iar statutul declarat anterior de Marea Lojă Mamă a Lumii a fost dobândit și în realitate. Această organizare a francmasoneriei inițiată atunci cu o libertate asumată ce ducea chiar spre libertinaj s-a transformat în timp în cel mai crunt conservatorism. UGLE a refuzat spre parcursul anilor să mai primească tineri transformând organizația într-un club de bon-ton unde se savură un whiskey scoțian, un coniac bun și se trăgea cu nesaț dintr-un trabuc. Sigur că nu exagerăm nici măcar voit, toate acestea s-au întâmplat pe parcursul celor 300 de ani care s-au scurs.

Prima utilizare a sintagmei Mare Lojă-Mamă o găsim în Germania, în anul 1744, când celebra Lojă Cele Trei Globuri din Berlin își schimbă denumirea în Marea Lojă-Mamă Regală a celor Trei Globuri. Titulatura avea justificare pe linia tradiției, căci loja berlineză, înființată în 1740 de Frederick cel Mare, patentase deja, în patru ani de existență, alte șapte loji pe teritoriul german.

În prezent, însă, titlul de Mare Lojă-Mamă a Lumii i se atribuie UGLE, entitate care, deși își patentează propriile loji și structuri districtuale, nu are asemenea relații cu celelalte Obediențe regulate ale lumii și nici nu percepe vreo contribuție financiară de la ele. Autoritatea UGLE este de natură normativă și afirmat calitativă. UGLE certifică conformitatea unei entități cu opt Principii de recunoaștere, act prin care acordă regularitatea respectivei entități.

Pozitia oficiala UGLE: Pe data de 24 iunie 1717 în ziua Nașterii Sf.Ioan Botezătorul, patru loji se adună la berăria Gâsca și Grătarul din preajma Catedralei Sf.Paul. Aceste patru loji se denumeau după hanul unde-și țineau întrunirile: Loja The Crown (Coroana, localul era plasat în Parker's Lane, lângă Drury Lane), Loja

The Apple-Tree (Mărul, o tavernă de pe Charles Street, zona Covent Garden), Loja The Rummer and Grapes (local din Channel Row, Westminster), precum și – bineînțeles – Loja The Goose and Gridiron (Gâsca și Grătarul). Cele patru loji discutaseră în prealabil în localul The Apple-Tree o idee nouă: să se adune împreună, trimestrial, pe rând, la locul de întâlnire al fiecăreia dintre ele. Ele au numit această adunare-împreună: Mare Lojă, au hotărât să țină laolaltă Adunarea Generală și Banchetul Anual, au mai hotărât să-și aleagă un Mare Maestru. Întâlnirea din 24 iunie 1717 a fost, de fapt, prima Adunare Generală a celor patru loji. Ea se petrecea în ziua Nașterii Sf. Ioan Botezătorul, deoarece zilele închinatelor Sfinților Ioan Botezătorul și Ioan Evanghelistul sunt cele mai importante sărbători masonice, iar nașterea Sf. Ioan Botezătorul cade în preajma solstițiului de vară, altă dată importantă în calendarul masonic. Întâiul Mare Maestru ales a fost Anthony Sayer.

Este unanim acceptat faptul că lojile ce au constituit Marea Lojă din Londra erau dominate de masoni non-operativi, de aceea se afirmă că Marea Lojă din Londra este prima Mare Lojă speculativă și că apariția ei marchează sfârșitul perioadei de tranziție a Masoneriei de la stadiul operativ la stadiul speculativ.

Am făcut trimitere la UGLE din două rațiuni. Prima rațiune fiind momentul nu chiar unanim acceptat al formării obediențelor înțelegând prin aceasta organizații la nivel statal care cuprindeau un număr de trei sau mai multe loji în componență. Această organizare pe Marea Loji fiind cel de-al treilea nivel al recunoașterii. Acest tip de recunoaștere a căpătat și un rol de regulator al statutului de francmason, regulator în lipsa căruia în prezent nu poți fi inițiat. Din acel moment apare confuzia între regularitate și recunoaștere. Loja Mamă a Lumii se autoafirmă astfel și i se recunoaște statutul acesta de către Marile Loji Conservatoare ca fiind autoritatea supremă în materia recunoașterii unei Mari Loji pe teritoriul unei țări.

Este reținut de asemenea că din punctul său de vedere, o singură Mare Lojă poate purta acest statut pe teritoriul unei țări. Cu timpul, în acest conservatorism care a dus la degradarea frăției și chiar la moartea efectivă a multor Loji din pricina vârstei înaintate a fraților au apărut mișcări reformatoare care au dus în cele din urmă la multe scindări atât în cadrul UGLE cât și în cadrul celorlalte Mari Loji din lume recunoscute de către aceasta. Frații desprinși în acele momente erau dintre cei mai buni care își doreau o lucrare mai bună, frați care în mod evident lucrau regulat dar care au înțeles să rupă chingile conservatorismului pentru a se dezvolta intelectual și spiritual conform visurilor de la începuturi. Noile obediențe formate au continuat să lucreze regulat din punctul de vedere al vechilor reguli, doar că nu aveau recunoașterea existenței din partea UGLE pentru simplul fapt că-i refuzau obediența. De-a lungul anilor s-au format organizații de recunoaștere și în cadrul nou format denumite:

CLIPSAS (Centre de Liaison et d'Information des Puissances maçonniques Signataires de l'Appel de Strasbourg), CLIMAF (Centre de Liaison International de la MAçonnerie Féminine), SIMPA (Secrétariat international Maçonnerie des Puissances Adogmatiques), etc. Pentru că am ajuns în această zonă fac trimitere la al patrulea și ultimul nivel de recunoaștere și anume acela al unei suprastructuri indrituită să acorde o asemenea recunoaștere asupra regularității desfășurării ritualice și regularității de formare a unei Mari Loji. Acest al patrulea mod de recunoaștere în prezent din punctul meu de vedere a devenit istorie, întrucât scopul declarat inițial nu a mai fost căutat de Marile Loji care au compus acele organizații, marea parte a lumii masonice liberale ajungând la concluzia ca relațiile internaționale de tip masonic pot duce la recunoașterea între obediențe și că aceasta ar fi o formulă arhisuficientă de recunoaștere a unei Mari Loji. Astfel, francmasonul este recunoscut de frați, de Loja căreia îi aparține, Loja de Marea Lojă sub obediența căreia își desfășoară activitatea iar obediența de un grup de Mari Loji ori de o Mare Lojă Mamă a Lumii sau mai curând în prezent de alte Mari Loji care împărtășesc același tip de lucrare regulată în raport cu vechile reguli (Old Charges). În afara Marelui Orient al Franței și al Marilor Loji care i-au urmat mai există Marile Loji Droit Umain, Marile Loji mixte și Marile Loji feminine care din punctul de vedere al vechilor reguli sunt iregulare. Celelalte care sunt tradițional masculine și nu au scos cartea legii sacre de pe altar se întitulează fiecare la rândul său ca fiind regulată. În această privință lucrurile nu diferă mult față de ceea ce s-a întâmplat în creștinism, din punctul de vedere al autodeclarării dezmembrământului creat prin scindare ca fiind latura corectă. Asupra elementelor de regularitate sau ce conferă regularitate ne vom apleca într-o altă planșă. Toate aceste considerații asupra celor patru nivele de recunoaștere le-am făcut pentru a elimina discuțiile sterile ce vor avea loc fără să vreți cu frați din alte obediențe.

Cred însă că francmasonul este mult mai mult decât ceea ce înseamnă recunoașterea sa formală. Cum am putea însă să descriem acestea unui profan, unui neofit sau unui proaspăt ucenic? Cum poți descrie gustul unei portocale siciliene unuia care nu a mâncat decât portocale coapte artificial din magazin? Esența, gustul în sine, viața și emoția rămân sub semnul unei analize alchimice ce nu vor fi prezente în mintea sau în inima unui profan niciodată. Din nefericire între un profan și un frate aparținător unei Loji care nu respectă regulile și nu se apleacă asupra esenței masonice nu e nci o diferență. Prin urmare, simpla apartenență nu este transformatoare. Transformatoare este acțiunea ta îndreptată în direcția studiului, al dezbaterii, al meditației, răscolind cu fiecare ocazie propriul lut. Să fie atunci aceasta o cale de trezire prin simboluri, unelte și ritualuri? Eu cred cu tărie că da. Spada trebuie să întâlnească pe umeri și pe creștetul capului o intenție bine întemeiată către *a fi*, iar *a avea* și *a face* să fie de

domeniul testamentului profan ce a fost dat flăcărilor. Nu confundați francmasoneria cu societatea de self-lobbying americane care practică afacerile, politica și dezbateră aridă intelectualistă și culturalistă. Francmasoneria trebuie să realizeze transmutarea regimului ontologic al ființei umane eliminând materialul din viața francmasonului, eliminare menită să facă loc trezirii noastre. Asupra aspectului material păreri sunt împărțite. Până și căutările de factură materială au de a face cu acțiunea de a fi, atâta vreme cât acestea se fac cu aplicație. Cum pot face caritate dacă nu am suficient pentru mine? Cum pot avea suficient pentru mine și pentru caritate dacă nu am o afacere? Cum pot face politică dacă nu am cunoștințe de asemenea manieră? Pot practica religia căreia îi aparțin dacă nu înțeleg credința? Pot fi lider în societate dacă nu sunt liderul propriei mele ființe? Pot face cultură dacă nu devin eu însumi om de cultură? Și atunci, revin și spun: transmutarea regimului meu ontologic, dezvoltarea mea ca ființă dată de Marele Arhitect al Universului, prin cioplirea pietrei brute și șlefuirea pietrei cubice. În aceeași manieră trebuie să participe cu același tip de transmutare prin crearea unei conștiințe comune de grup, de mare grup sau universală, o lojă, o obediență, un grup de recunoaștere sau Francmasoneria Universală.

Mare atenție frații mei la inelele ce compun lanțul de unire, orice frântură destabilizează întregul. De aceea vă spun, regularitatea masonică nu are a face cu recunoașterea, ci cu desfășurarea ritualică, cu învățăturile ce rezultă din aceasta, cu aplecarea asupra spiritului, parcurgerea probelor inițiatice și așa spune în primul rând și subsumându-le pe toate cu VITRIOLVM. Eliberați-vă de chingile conservatorismului, libertatea de conștiință să vă fie compasul în viață iar bunul simț echerul, după care orice francmason poate afirma în raport cu sine și cu ceilalți, frații te recunosc ca atare.

Am zis!

Dată azi 17 luna lui mai,
Anul de Adevărată Lumină 6019
Fr.:M.:V.: 3/33 Hirza Radu Calin